SELICHOT FOR THE EVE OF NEW YEAR

Happy are they that dwell in thy house: they will continually praise thee; for time everlasting.

Happy is the people that is thus favoured: happy is the people, whose God is the Lord.

PSALM 145

[A Psalm of] Praise by David.

I will extol thee, my God, the King, and bless thy name for ever and ever. Every day will I bless thee, and praise thy name for ever and ever. Great is the Lord, and exceedingly to be praised; and his greatness is unsearchable. One generation to another shall praise thy works, and shall declare thy mighty acts. Of the glorious splendour of thy majesty, and of thy wondrous works, will I meditate. And they shall declare the might of thy awe-inspiring deeds, and I will recount thy greatness. They shall pour forth the fame of thy abundant goodness, and shall sing of thy righteousness. The Lord is gracious and merciful, slow to anger and of great kindness. The Lord is good to all, and his mercies are over all his works. All thy works shall give thanks to thee, O Lord, and thy pious ones shall bless thee. They shall speak of thy glorious kingdom. and talk of thy might. To make known to the sons of man thy! mighty acts, and the glorious splendour of thy kingdom. Thy kingdom is an everlasting kingdom, and thy dominion endures throughout all generations. The Lord upholds all who fall, and raises up all who are bowed down. The eyes of all wait upon thee, and thou givest them their food in its season. Thou openest thy hand, and satisfiest every living thing with favour. The Lord is righteous in all his ways, and pious in all his works. The Lord is near to all who call upon him, to all who call upon him in truth.

סליחות לערב ראש השנה

יאַשְׁרֵי יוֹשְבֵּי בֵּיתֶךּ, עוֹד יְהַלְלְוֹּךּ פֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבֶּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שָׁיִ**יְ אֵלֹהִיו:**

> PSALM 145 • מְּהָלָּה לְדָוֹר.

אַרוֹמִמְךּ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאַבְרְכָה שִׁמְדּ לְעוֹלָם נָעֶד: בָּכֶל־יוֹם אֲבָרְכֶּךָ, וַאֲהַלְּלָה שִׁמְדְּ לְעוֹלָם וָעֶד: נֵדוֹל יָהוָה וּמִהֻלָּל מְאֹד, וְלְגְּדָלָתוֹ אֵין חֵקֶּך: דור לדור ישבח מעשיה, וגבורתיה יגידו: הַדַר כָּבוֹד הוֹדֶךּ, וִדְבַרֵי נִפְלְאֹתֵיךּ אָשִׁיחָה: נָעֲזוּז נוֹרָאוֹתֶיךּ יֹאמֵרוּ, וּגְדַלְתְּדּ אֲסַפְּרֶנָּה: זַכֵר רַב־טוּבְךּ יַבִּיעוּ, וְצִדְקַתְּדְּ יְרַנְּנוּ: חַנוּן וְרַחוּם יְהֹנָה, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶר: טוֹב־יָהוַה לַכֹּל, וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשְיו: יוֹדְוּהְ יָהֹנָה כָּל־מַצַשֶּׁיהְ, וַחֲסִידֶיהְ יְבְּרְכְוּכָה: בּבוֹד מַלְכוּתִךּ יֹאמֵרוּ, וּגְבוּרַתִּדְ יְדַבֵּרוּ: להוֹדֵיעַוּלְבָנֵי הַאָּדָם גִבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד הַדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדְּ מַלְכוּת בָּל־עֹלָמִים, וּמֶמְשׁלְתִּדְּ בְּכָל־דּוֹר נְדֹר: סוֹמֶךְ יְהֹנָה לְכָל־הַנִּפְלִים, וְזוֹאָךְ לְכָל־הַכְּפוּפִים: צֵינֵי כֹל אֵלֶיף יְשַּׁבֵּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פותח את־יַדָּד, וּמַשִּבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יָהוָה בָּכֶל־דְּרֶכֶיו, וְחָסִיד בְּכֶל־מַעֲשֶׁיו: קרוב יָהוָה לְכַל־קֹרְאָיוֹ, לְכֹל אֲשֵׁר יִקְרָאָהוֹ בָאֱמֵת:

¹⁾ Lit. his.

¹⁾ Ps. 84, 5. 2) ib. 144, 15. 3) This Psalm was incorporated into the daily prayer during the Talmudic period. According to R. Joshua b. Levi, the verse 'Happy are they that dwell in thy house' applies to the pious ones, who ponder over the greatness of God before offering their prayers in the Synagogue. v. Ber. 32b, and Tos. ib. Hence 'Ashre' is recited before the commencement of the Selichot.

He will fulfil the desire of them that revere him; he will hear their cry, and will save them. The Lord guards all who love him, and he will destroy all the wicked. Reader: My mouth will speak the praise of the Lord; and let all flesh bless his holy name for ever and ever. And as for us; we will bless the Lord henceforth and for evermore. Praise the Lord!

The Congregation say the following in an undertone immediately before the Reader says 'Kaddish':

And now, I pray thee, let the power of the Lord be great, as thou hast spoken, saying: Remember, O Lord, thy mercies and thy kindnesses; for they have been from of old.

Reader: Magnified and sanctified be his great name! [Cong.: "Amen"] in the world which he has created according to his will; and may he establish his kingdom during your life and during your days, and during the life of all the house of Israel, speedily, and at a near time; and say, Cong. & Reader: "Amen! May his great name be blessed for ever, and to all eternity."

Reader: Blessed and praised, glorified, exalted and extolled, honoured, adored and lauded be the name of the Holy One! Cong. & Reader: "Blessed be he" beyond all the blessings and hymns, praises and consolations which are uttered in the world; and say, Cong. & Reader: "Amen."

To thee, O Lord, belongs righteousness, 1 but to us shame of face. 2 How can we complain? What can we say? What can we speak? Or how can we justify ourselves? 3 Let us search and examine our ways 4 and return to thee, for thy right hand is stretched out to receive the penitent. 5 Not with virtue, nor with (good) deeds, do we appear before thee, but like the poor and needy we knock at thy gates. 6 We knock at thy gates, 7 O merciful and gracious one, pray turn us not away empty from thy presence. Reader: From thy presence, O our King, turn us not away empty, 8 for thou hearest prayer.

רְצוֹן־יְרָאָיו יַצַשֶּׁה, וְאֶת־שַּׁוְעָתָם יִשְׁמֵע וְיוֹשִׁיעִם: שׁוֹמֵר יְהֹנָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו, וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: Reader. תְּהָלֵּת יְהֹנָה יְדַבֶּר־פִּי, וִיבָרַךּ כָּל־בָּשָּׁר שֵׁם קּוְ־שׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: י וַאֲנְחְנוּ וּנְבָרִךּ יָה, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָה:

The Congregation say the following in an undertone immediately before the Reader says 'Kaddish':

: וְעַתָּה יְגָדֵּל־נָא פְּחַ אֲדֹנָי, פַּאֲשֶׁר דְּבְּרְתָּ לֵאמֹר וּוֹם מְעָּה יְנְדָּל־נָא פְּחַ אֲדֹנָי, פּאֲשֶׁר דְּבְּרְתָּ לֵאמֹר וּוֹם מְעָה: יְיָ נְחַסְּדְיּדּ, פִּי מֵעוֹלֶם הְמָה: 25.6

. יְתְבַּדֶל וְיִתְקַדְּשׁ שְּׁמֵה רַבָּא, [.Reader. 2 אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי־בְּרָא כִּרְעוּתָה. מַלְכוּתָה בְּתַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דִּי־כָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲנָלָא וּבִּוֹמֵן וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דִּי־כָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲנָלָא וּבִּוֹמֵן קָרִיב, וְאִמְרוּ (תִּקְבַּת רְיִתְרֹמֵם וְיִתְנַמֵּא, וְתְהַדֵּר וְיִתְעַלָּה עְּלְמֵי רִיתְרֹמֵם וְיִתְנַמֵּא, וְתְהַדֵּר וְיִתְעַלָּה מִן־כָּל־בּרְכָתָא רְיִתְרַמַם וְיִתְנַמֵּא, וְתְהַדֵּר וְיִתְעַלָּה רְיִתְעַלָּה רְיִתְתַבַּל, שְׁמֵה דִּי־קְדְשְׁא מִן־כָּל־בּרְכָתָא רְיִתְהַלַּל, שְׁמֵה דִּי־קְדְשְׁא מִּן־כָּל מּת מַחַבּר בְּעִלְמָא וְאַמְרוּ הִיּא, לְעַלָּא מִן־כָּל־כַּתָא רָמִיךָן בְּעַלְמָא, וְאִמְרוּ הִיא, לְעַלָּא מִן־כָּל־כַּתָא מִן מִין מַתְּא מִן מַתְּא מִן מַתְּהַ מִּיִן בְּעַלְמָא, וְאִמְרוּ מִּתְלֹמָא, מִּיִּים מִּוֹבְּל מִיּא מִן בּעִלְמָא, מִין בּעַלְמָא, וְאִמְרוּ מִּיִבְּעָּא מִן מִיִּתְ מִּיִּלְן בּעִלְמָא, וְאִמְרוּ מִּבְּתָּא וְנְחֲמָתָא, דִּי־אָמִירָן בְּעַלְמָא, וְאִמְרוּ מִּבְּלָּא, מִּוֹבְּע מִּבְּה בּתְּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּלָמָא, וְאִמְרוּ בְּעִלְמָא, וְהָּבְּבְרָ בְּתָּא מִן בְּיִּבְּים בּיִין בְּיִּיִים, בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִבְּעָּא מִּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִים בְּיִבְּיִים בּיִּבְּים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִם בְּעִּבְּיִים בְּשִּבְּים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִם בְּיִּבְּיִּא מִּיְבְּיִים בְּיִּבְּיִיּא בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִּיְיִיּיְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִּבְיִּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיתְיתָּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִּים בְּיבְיִיּים בְּיבְיְים בְּיִים בְּיִּים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹיבְיים בּיּיבְיִים בְּיִים בְּיִיתְיתְיבְּיִים בְּעְבְיּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְיתָּיִים בְּיִים בְּיבְרְעּיִים בְּיבְּיבְיּים בְּיבְיבְיּים בְּיבְּיבְיבְיּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְיבְיּבְיּים בְּיבְיבְיּים בְּיבְּיבְיּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיבְים בְּיבְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְּיבְייִבְּיְיִים בְּיבְּבְיבְּיִיבְיבְּיבְייִבְּיבְיבְיבְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיבְיבְייִבְּב

³ Originally compiled by Rav Amram Gaon (821-875) and rearranged by Rashi (1040-1105).

מיוסד ע"י [רב עמרם בן ששנא

לְּךְּ יְּיָ הַצְּּדָקָה, וְלָנוּ בְּשֶׁת הַפְּנִים: מַה־נִּתְאוֹגוּן, מַה־נִאמַר, יּ מַה־נְּתְאוֹגוּן, מַה־נִאמַר, יּ מַה־נְּדָבֶּר וּמַה־נִצְּטַדְּק: יּנַחְפְּשָׁה דְּרָכֵינוּ וְנַחְּלְרָה, וְנְשְׁוּבָה אָלֶיךְּ, פִּי יְמִינְךְ דְּפַקְנוּ רְּסִנְּה לְּלֵבֵּל שְׁבִים: לֹא בְּחֶטֶּד וְלָא־בְמַצְשִׁים בְּאנוּ לְפָנֵיךְ, כְּדַלִים וּכְרָשִׁים בְּחָטֶּר וְלָא־בְּמִנְּיִךְּ, כְּדַלִים וּכְרָשִׁים בְּאנוּ לְפָנֵיךְ, כְּדַלִים וּכְרָשִׁים בְּחָטֶּר וְלֹא־בְּמַנְעִיךְּ דְּפַקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן, נָא אַל־בּקְעִיךְּ הַלְּמִירְ מִּבְּלְנוּ בִּחוּם וְחַנּוּן, נָא אַל־בּמִיר, בִי־אִתְּה שׁוֹמִע תִּפַלָּה:

¹⁾ i.e. thou art justified in bringing judgment upon us. v. Rashi on Dan. 9.7.
2) We have but ourselves to blame because of our sins, ibid 9.8. 3) These four expressions refer to the four kinds of transgressions mentioned in Dan. 9.5.
4) i.e. whether our transgressions were committed in error or deliberately. 5) i.e. even those who transgressed deliberately 6) Answer us even as the poor and needy, who are not turned away empty handed. 7) The repetition of these two words implies that when we pray within the gates of our Synagogue our prayer may reach the gates of heaven. 8) v. note 6.

¹⁾ Ps. 115, 18. 2) The 'Kaddish' was probably arranged soon after the destruction of the Second Temple; it was recited at the conclusion of a Talmudic discourse, as it refers to the Messianic hope. v. Rashi on Sot. 49a, a. Tos. on Ber. 3a; Y. Ber. 9, 14a; Y. Taan. 1, 64b. There is a legend which relates that R. Akiva was ordained to teach an orphan to recite the 'Kaddish' to ensure the repose of his father's soul. Since then mourners recite it as a mark of reverence for their parents' memory. v. J. E. on 'Kaddish,' p. 401, a. Elbogen's 'לשרור מושרה מושרה מושרה בישרות ב

O thou who hearest prayer, to thee shall all flesh come. All flesh shall come to worship before thee, O Lord. They shall come and worship before thee, O Lord, and glorify thy name. O come, let us worship and bend the knee; let us kneel before the Lord our Maker. Let us go to his dwelling place; let us worship at his footstool.¹ Enter his gates with thanksgiving, (and) his courts with praise; give thanks to him, bless his name. And as for us, through the abundance of thy kindness will we enter thy house; we will worship toward thy Holy Temple in reverence of thee. Behold, bless the Lord, all you servants² of the Lord, who nightly stand in the house of the Lord. Lift up your hands 3 towards the sanctuary and bless the Lord. Extol the Lord our God, and worship at his footstool;4 for he is holy. Extol the Lord our God, and worship at his Holy Mount; for the Lord our God is holy. Worship the Lord in holy array: tremble before him, all the earth. We will bow down toward thy Holy Temple, and give thanks to thy name for thy kindness and for thy truth; for thou hast magnified thy word above all thy name.5 O Lord God of hosts, who is like thee, O mighty Lord? And thy faithfulness is round about thee. For who in heaven can be compared to the Lord? Who among the sons of the mighty can be likened to the Lord? For thou art great and doest wondrous things; thou alone art God. For thy kindness is great above the heavens, and thy truth reaches to the Shechakim. 6 Great is the Lord and exceedingly to be praised; and his greatness is unsearchable. For the Lord is great and exceedingly to be praised; he is to be revered above all gods. For the Lord is a great God, and a great King above all gods. For what god is there in heaven, or on earth that can do such works, and mighty acts like thine? Who would not revere thee, O King of nations? For this is thy due; for among all the wise ones of the nations, and in all their kingdoms, there is none like thee. There is none like thee, O Lord: thou art great, and thy name is great in might. Thine is an arm with might; strong is thy hand, (and) exalted is thy right hand. Thine is the day, thine also the night: thou hast established luminary and sun. In his hand are the depths of the earth; the

שֹׁמֵעַ תִפִּלָה, עַדִיךּ כָּל־בַשַּׁר יָבִאוּ: י יַבוֹא כַל־בַּשַּׁר לָהִשְׁתַּחֲוֹת יַלְפָּנֶיךּ יִי: יָבְוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֵיךּ אֲדֹנִי, Ps. 86.9 וּיַבַבָּדוּ לִשְׁמֵּך: בְּאוּ נִשְׁתַּחֲוָה וְנִכְרֶעָה. נִבְרְכָה לְפָנִי־יִיָּ פּ שׁשֵׁנוּ: נַבְוֹאָה לְמִשְׁכָּנוֹתָיו, נִשְׁתַּחֵוָה לַהַדֹם רַגְלַיו: בְּאוּ הודו לו בַּרְכוּ שעריון בתודה, חַצְרֹתֵיו בְּתָהַלֶּה. ib. 5.8 שַׁמוֹ: נַוֹאַנָּחָנוֹ, בִּרֹב חַסְדָּךְ נַבוֹא בֵיתֵךּי נִשְׁתַחַנֵה אֵלֹ־ יוּבר הַיַכַל קַדְשְׁךּ בְּיִרְאָתֶף: הַנָּהוּ בָּרְכוּ אֶת־יִי כָּל־עַבְּבִי וּ בּוֹל הַיַּכַל הַיָּשְׁרָה בִּירָאָתֶף: יַר, הָעֹמִדִים בְּבֵית־יַרָ בַּלֵילוֹת: שְׂאוּ־יְדִיכֶם וֹה. וֹאוּרִי, הָעֹמִדִים ני אָלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהַּדֹם 6.99.5 וּבַּרָכוּ אָת־יִי: רוֹמְמוּ יִיָּ אֶלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהַּדֹם פ.פ.ש רגליו. קדוש הוא: רוממו יי אלהינו, והשתחוו להר פּפּ שׁנִי בַּרַער בּרִישׁ יִי אֵלהֵינוּ: הִשְׁתַּחַווּ לַיִי בְּהַדְרַת־קֹּרֶשׁ, . אַל־הֵיכַל קַדְשָׁדּ, יּנְשָׁתַחֵוָה וֹאֵל־הֵיכַל קַדְשָׁדּ, הַּוֹשְׁתַחֵוֹה וֹאֵל־הֵיכַל קַדְשָׁדּ ונוֹדֵה אָת־שָׁמֶךּ עַל־חַסִּדְּךּ וִעַל־אַמְתֶּדְּ. כִּי־הָגִּדְּלְתָּ פּנּפּ יִנֹ עַל־כָּל־שִׁמְךּ אִמְרָתֶךּ: יָיָן אֱלֹהֵי צְּבָּאוֹת , מִי־כְמְוֹךּ יני, וַ יָבּר וְצַרֹךְ לַנִי, וַאָמוּנָתִךְ סִבִּיבוֹתֵיך: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַצַרךְ לַנִי, יַרְמָה לַיַי בִּבְנֵי אֵלִים: כִּי נַדוֹל אַתָּה וְעֹשֶׂה וִפְּלָאוֹת, וּפִלָּאוֹת, יוס אַתַּה אַלהִים לְבַדַּך: כִּי־נַדֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חַסְדֵּךּ, אַנַל־שָׁמַיִם חַסְדֵּךּ, וּנְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּןדּ: נָּדוֹל יִיָ וּמְהַלָּל מְאֹד, וְלִגְּדֻלְּתוֹ וּנִי וּמְהַלָּל מְאֹד, וְלִגְּדֻלְתוֹ ינוֹרָא הוּא עַל־כָּל־ וּיָ וּמְהָלָּל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־ וּה. יוֹרָא הוּא עַל־כָּל־ ינ, וּמֶלֶדְ נָּדוֹל יַיָּ, וּמֶלֶדְ נָּדוֹל עַל־כָּל־אֵלֹהִים: כִּי אֵל נָדוֹל יָיָ, וּמֱלֶדְ נָדוֹל עַל־כָּל־אֵלֹהִים: אַשר מִי־אָל בַּשָּׁמֵים וּבָאָרֵץ, אַשר־יַעַשָּה רְמַעֲשֶׂיךּ Deut.3.24 יבר וכגבורתיה: מִי לֹא יָרַאַה מֵלֶה הגוֹים, כִּי לְּהְ יָאָתָה. Jer. 10.7 6. ווֹם בַּכַל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכַל־מַלְכוּתָם, מֵאֵין כְּקוֹף: מֵאֵין בּגְבוּרָה: לְּךּ וְרָי. נָדוֹל אַתָּה, וְנָדוֹל שִׁמְדּ בִּגְבוּרָה: לְךּ וְרְוֹעֵ ווּ עָם גָבוּרָה. תָּעֹז יָרָךּ, תָּרוּם יְמִינֵך: לְךּ יוֹם, אַף־לְךּ ווּ. פַּיַלַה. אַתַּה הַכִּינִוֹת מָאוֹר וַשָּׁמֵשׁ: אַשֵּׁר בִּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־ נַחְקְרֵי־

¹⁾ Thus saith the Lord, the heaven is my Throne, and the earth is my footstool. v. M.D. on Is. 66.1, a. Chag. 14a. 2) *i.e.* the priests in the Temple. 3) *i.e.* utter the priestly blessings. 4) v. p 1, note 1. 5) *i.e.* for God has bestowed more good upon us than he has promised. 6) According to Rabbinic interpretation there are seven heavens. "Shechakim" is the name of the third heaven. v. Chag. 12b. a. cf. prayer on p. 240.

¹⁾ Some are of the opinion that it should be "בראני 2) The original text is changed here from First to Second person, so as to fit in with the rest of the prayer. 3) The plural forms replace the singular of the original so as to apply to the Congregation of Israel.

4

heights of the mountains are his (also). Who can express the mighty acts of the Lord, or cause all his praise to be heard? Thine, O Lord, is the greatness, and the power, and the glory, and the victory, and the majesty; for all that is in heaven and on earth (is thine); thine, O Lord, is the Kingdom, and art exalted as head above all. Thine are the heavens, thine also the earth; the world and the fullness thereof, thou hast founded them. Thou didst set all the bounds of the earth; thou didst make summer and winter. Thou didst divide the sea by thy might; thou didst shatter the heads of the sea-monsters on the waters. 1 Thou didst crush the heads of Leviatan; 2 thou didst give him as food for the folk of the wilderness. Thou didst cleave (open) fountain and brook; thou didst dry up mighty rivers.3 Thou rulest over the raging sea; when its waves rise, thou stillest them. Great is the Lord, and exceedingly to be praised, in the city of our God, his Holy Mountain. O Lord, God of Israel, enthroned upon the cherubim4, thou alone art God. God is greatly revered in the council of the holy ones, and is aweinspiring among all that surround him. So shall the heavens praise thy wonders, O Lord; thy faithfulness also in the assembly of the holy ones. O come, let us sing to the Lord; let us acclaim the rock of our salvation. Let us approach his presence with thanksgiving, let us acclaim him with songs. Equity and justice are the foundations of thy throne; may kindness and truth precede thy presence. Let us take sweet counsel together; let us walk into the house of God with the throng. The sea is his, and he made it: and his hands formed the dry land. In his hand is the soul of every living thing, and the spirit of all human flesh. Reader: The soul is thine, and the body is thine; 5 have pity on thy labour. The soul and body are thine, O Lord, grant (our request) for thy name's sake. We have come depending on thy name, O Lord! Grant (our request) for thy name's sake. Even for the glory of thy name; for the merciful and gracious God is thy name. So for thy name's sake, O Lord, forgive our iniquity, for it is great. 6

Cong. & Reader: Forgive us, O our Father, for in the greatness of our folly we have erred; pardon us, O our King, for many are our iniquities.

ישְׁמִיע הראַ, ותוֹעַפוֹת הַרִים לוֹ: מִי יִמְלֵל גְבוּרוֹת יִי, יִשְׁמִיעַ וֹבַּלְ־תִּהְלָּתוֹ: לְךְּ יִיָ הַגִּּדְלָה וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנְּצֵח וֹבַרְבַּיּה וְהַנְּצִח וַהַהוֹד, כִּי־כֹל בַשְּׁמֵים וּבַאָרֵץ. לְּדְּ יִיָ הַמַּמְלָּכָה, ר. 89.12 הַמַתְנַשָּׁא לְכֹל ו לְרֹאשׁ: לָךְ שַׁמַיִם, אַף־לָדְּ אָרֵץ. תַּבֵּל וּמְלֹאָה אַתָּה יְסַדְתַּם: אַתָּה הָצֵבְתַּ כַּל־גִבוּלוֹת אָרֵץ. נוֹרָף, אַתָּה יצַרְתָּם: אַתָּה פוֹרָרָתָּ בְעָוֹךְ יָם, שְׁבַּרְתָּם: הַיּרְרָתָּ בְעָוֹךְ יָם, שְׁבַּרְתָּ וּנָתָן, הַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה רְצַצְתַּ רָאשׁׁי לְוָיָתוֹן, וּשׁׁי רַאַשׁי לְוֹיָתוֹן, ווּ תַּתְנֵנוּ מֵאַכַל לָעָם לָצִיים: אַתַה בַּקַעִתְּ מַעִין נְנַחַל, אַתָּה נֹס יוּס וּוּ. 74.15 ס. פּשוֹא הוֹבֶשֶׁתָּ נַהַרוֹת אָיתַן: אַתָּה מוֹשֵׁל בְּנָאוֹת הַיַּם, בְּשוֹא ווּ נַלַין אַתָּה תִשַבּחָם: נַדוֹל יִי וִמְהַלֵּל מְאֹד, בִּעִיר אֵלהַינוּ 16. 48.2 יָיָ אֶלֹהִי יִשְׂרָאֵל ישׁב הַכְּרָבִים, אַתָּה־הוּא יִיָּ אָלֹהִי יִשְׂרָאֵל ישׁב הַכְּרָבִים, אַתָּה־הוּא 20. 89. הַאֶלהִים לְבַדֶּה: אָל נַעַרֵץ בְּסוֹד־קְדוֹשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא ינידוּ שַׁמֵים פּלְאַך יִי, אַף־אַמוּנָתף ויוֹדוּ שַׁמֵים פּלָאַך יִי, אַף־אַמוּנָתף ווֹ. 89.6 וו.פ. מַקַהַל קַדשִׁים: לְכוּ וְרַנְוַה לַיֵי, וַרֵיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: ינ. פּנָיו בְּתוֹדָה, בּוְמְרוֹת נָרְיעַ לוֹ: צֶּדֶק וּמִשְׁפְּט ib. 95.2 נוֹ. פּנִיו בְּתוֹדָה, בּוְמְרוֹת נָרְיעַ לוֹ: אֶדֶק וּמִשְׁפְּט נו. בּבּוֹן בִּסְאֶדּ, חֶסֶד וָאֲמֶת יְקַדְמוּ פָּנֵיף: אַשֵּׁר יַחְדָּוֹ נַמְתִּיק סוֹד, בְּבֵית אֱלֹהִים וְהַלֵּךְ בְּרֵגִשׁ: אֲשֵׁר־לוֹ הַיָּם יבו פון וְהוֹא עָשָׂהוּ, וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצֶרוּ: אֲשֵׁר בִּיָדוֹ נַפֵּשׁ כָּל־חַי, יְרָוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ: . Reader. בְּנְשָׁמָה לָךְ, וָהַגּוּף פַּעֵּלַךְ חוֹפַה עַל־עַמַלַר: הַנְּשָׁמָה לַךְ, וְהַגוּף שֵׁלַךְ. יִי, עַשִׁה לָמַעַן שְמֵך: אָתָאנוּ עַל שִׁמְךּ. יָיָ, עֲשֵׁה לִמַעַן שְׁמֶךּ: ריבור כָבוֹד שָׁמָדּ, כִּי אֵל רַחוּם וְחַנוּן שָׁמֵדּ: י לְמַעַן־ י לְמַעַן־ י לְמַעַן־ יי לְמַעַן־ שָׁמָך יָיָ. וְסָלַחָתַּ לַצִוֹנֵנוּ, כִּי רַב־הוּא:

¹⁾ When they crossed the Red Sea. 2) This expression refers to Pharaoh and his captains. 3) When the Israelites crossed the Jordan. 4) i.e. Angels; according to the Midrash (Ex. R. 25.18.) the 'Cherubim' had the faces of children. 5) Lit. thy doing. 6) i.e. for thy mercy is great.

כסופ. & Reader. סְלַח לְנוּ אָבִינוּ, כִּי בְּרֹב אָוַלְתַּנוּ שֶׁנְינוּ. מְחַלֹּ־לָנוּ מַלְבֵנוּ, כִּי רָבוּ עֲוֹנְינוּ:

¹⁾ v. p. 7, note 3.

SELICHOT FOR THE EVE OF NEW YEAR

Pray, remember that thou hast made us of clay, and wilt turn us to dust again. We know that we have no good works of our own; yet deal with us charitably for thy name's sake. Reader: Rise up, come to our help, and deliver us for the sake of thy kindness

As a father has mercy upon his children, so have mercy on us, O Lord Salvation belongs to the Lord; may thy blessing be upon thy people for time everlasting. The Lord of hosts is with us; the God of Jacob is our refuge for time everlasting. O Lord of hosts, happy is the man who trusts in thee. Save (us), O Lord; may the King answer us on the day we call. Reader: O forgive the iniquity of this people, I pray thee, according to the greatness of thy kindness, and as thou hast forgiven this people since (they left) Egypt, even until now; and there it is said (Num. 14.20): Cong.: "And the Lord said: 'I have forgiven according to your word.'" O my God, incline thy ear and hear; open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not present our supplications before thee because of our righteousness, but because of thy abundant mercies. O Lord, hear; O Lord, forgive; O Lord, hearken and do, delay not;* for thy own sake, O my God; for thy city and thy people are called by thy name.

Our God and God of our fathers

In thee alone does the poor find a stronghold, and a refuge in his distress. Hide away sins, (and) reject wickedness; judge favourably. O thou who searchest for righteousness. To thee everything is clear and intelligible, and thou desirest not to notice iniquity. This we know, that such is thy way, behold we have come to tak refuge in thy shadow. O Beneficent One, even if we are unworthy, extend to us with thy supporting right hand a morsel at the door.1 When the poor knocks begging for kindness, let thy response be to him "take that which is good."2 Thy praiseworthy attribute is that thou send back full him who approaches thee destitute and empty.3 O thou who upholds the fallen, despise not the affliction of the poor, be pleased with his approach. Let thy kindness blot out the record of our guilt, command the recorder to write an acquittance. Let the soft voice4 avert the rigorous decree; may the desire of the Creator subdue the evil inclination. Reader: Make the inner thoughts of heart equal to the supplication, cast away our sin,5 and may our ablution render us pure. Remove evil (and) cause impurity to pass away; give us a pure heart, that we may walk in thy statutes.

ין בררנָא פִּירכַחְמֶר שֲשִׁיתְנוּ, וְאֶלרשְפָּר תִּשִׁיבנוּ: יִדְעְנוּ בּיִרְנְוּ יִדְעְנוּ בְּיִנְיּ בְיִבְנוּ יְדְעְנוּ בִּיר בְּיִא פִירכַחְמֶר שֲשִׁים, צְּדָקָה שֲשִׁה עִּמְנוּ לְמַעַן שְׁמֶךּ: פִּי אֵין בְּנוּ מַצְשִׁים, צְּדָקָה עֲמָנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךּ: Reader. Ps. 44.27

בְּלֵיתִם אָב עַל־בְּנִים, כֵּן הְּרַתִּם יְיָ עָלֵינוּ: לַיִי הַוְשׁוּעָה, עַל־בּנִים, כֵּן הְּרַתִּם יְיָ עָלֵינוּ: לַיִּי הַוְשׁוּעָה, עַלּר וּנָּה מַּשְּׁבַב־לְנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲלְּב מָלָה: זְיִ בּוֹשׁרְבּלְוּה מָלֶּהְ בִּיְלָה מָלֶּהְ בִּיְלָה מָלֶּהְ בִּיְלָה מָלֶּהְ בִּיְלָה מָלֶּהְ בִּיְעָנוּ בְיוֹם־קְרְאֵנוּ בִּיוֹם־קְרְאֵנוּ בִּיוֹם־קְרְאֵנוּ בִיוֹם־קְרְאֵנוּ בְיוֹם־קְרְאֵנוּ בְיוֹם־קְרְאֵנוּ בְיוֹם־קְרְאֵנוּ בְּיוֹם־קְרְאֵנוּ בְּיוֹם־קְרְאֵנִוּ בְיוֹם־קְרְאֵנוּ בְּיוֹם־קְרְאֵנִוּ לְשָׁאתְה לְעָם הַנָּה, מְמִּצְּרְיִם וְעַד־הַנְּהָ, וְשָׁשְׁתָּה לְעָם בּנְיִהְ בַּעְּמְר וְשָׁמְר וְשָׁמְר וְשְׁמְר וְשְׁלְיִה. כִּי וֹלֹא עַל־בִּדְלְתִינוּ, אֲנְחְנוּ מַפִּילִים חַחְנוּנְינוּ לְפָנְיְה, כִּי שְׁמְלְב בִים: אֲרְנִי וּשְׁמְעָה, אֲלְנִי וּ וְשְׁמְע, הְּבְּנִיהוּ הְשָּמְע, בְּיִבְּיִר וּשְׁמְר בְּיִבְיִה, בִּין לֹא עַל־בִּדְלְתִינוּ, אֲנְחְנוּ מַפִּילִים חַחְנוּנְינוּ לְפָנְיִה, כִּי שְׁל־בִּים: אֲרָנִי וּשְׁמְעה, אֲלְנִי וּ שְׁמְעָלָיה, בְּיִבְים: אֲרָנִי וּשְׁמְעָה, אֲלְדִי וּשְׁמְעה, אֲלֹדִי, כִּי־שִׁמְּה בְּעָבְר בְּמָבְר אְמִלְם בִּים: אֲלְנִי וּ שְׁמְעָב בִּים: אֲלְנִי וּ שְׁמְבְר אְמִילְם בְּוֹבְימִי בְּלִרְת עִבְּרָה בְּעִיבְר וְשְׁמָע, בִּיבְים בְּעַלֵּה, אַל־בְיִמְבּים בְּעִבְּה אְלְנִין וּשְׁמְער, אֲלְבִין וּשְׁבְּיִבְים בְּעַלְבּים בְּעִבְּר אֲנִילִים בְּעִמְרָה אָלְבִיי, כִּישְׁבְּבְּים: אַלְבִיים בְּעִבְּיבּים בְּעִבְים בְּעִבְּים בּּיִבּערְבִּים בּּעִבְּים בְּעִבְים בּּבְּים בּיִים בְּעִבּים בּּבְּים בּיִבְּים בְּעִים בְּיִם בְּעִים בְּיִבְּיִנוּ בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּעִיבְּים בְּיִם בְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּבִּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּבְּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּיִים בְּיִבְּיְים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבְּנְים בְּיבְּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּעְבְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּי

² By Solomon b. Judah Habavli (c. 980). לא) שניה ע״פ א״ב ע״י שלמה [הכבלי]

אַלהַינוּ נַאלהֵי אֲבוֹתִינוּ

אַךְּ בְּדָּל מָעוֹז, בַּצַר לוֹ מְצֹא מֻתָר: נְּנֹז חֵטְא נְּעֹל רְשַׁע, דּוֹן לְּוְכוּת מְחַפֵּשׁ צֶּדֶק: הַכֹּל לְךְּ מְפֹּרָשׁ שֶּׁכֶל, וּבַל־ תַּחְפִּץ הָתְבּוֹגן אָנֶן: זֹאת דַּעְּתֵּנוּ כִּי כֵן דַּרְכֶּךְ, חֲסוֹת בְּצִלְּךְ הִנָּה מַחְפֹּץ הָתְבּוֹגן אָנֶן: זֹאת דַּעְּתֵּנוּ כִּי כֵן דַּרְכֶּךְ, חֲסוֹת בְּצִלְּךְ הִנָּה בְּעוֹר: טוֹב, חָנָּם תּוֹשִׁיט לְנוּ, יְמִין סַעַד פְּרוּסַת פֶּתַח: כְּהָּקִישׁ רְשׁ שׁוֹאֵל חֲסֶד, לוֹ קח טוֹב מְעַן: מִדְּתְדְּ כִּי כֵן הַשֶּׁבַח, נְעוֹר לְּבִרֹת מַוְחָיר מְלֵא: סְמֹךְ נוֹפֵל לֹא־תִבְוֶה, עֲנוֹת עְנִי קְרָבוֹת הַלֵּלִי מַבְּיִרְ שִׁנִה לַכַּף שִׁית הַלֵּיך הְשִׁר, רְצוֹן יוֹצֵר תְּכוֹף יֶצֶר: הִפּמֹב שׁוֹבֵר: קוֹל הַקְלִיךְ יְבֶּיך שְׁהָר, וְצוֹן יוֹצֵר תְּכוֹף יֶצֶר: הַפּמֹב הַע תַּעַבִיר טְמֵא. תַּת הַקּרָב, שְׁלֹךְ שֶׁרֶץ טְבִילְה תְעַל: תְּבְער רֵע תַּעֲבִיר טְמָא. תַּת טְבוֹר לֵכֵת חָקֵיך:

¹⁾ i.e. as a poor man who is given a morsel of bread at the door, likewise support us at the gates of repentance. 2) Let the few good deeds offset the sins. v. Rashi on Hos. 14.3. 3) But to appease an earthly ruler, it is we, who have to bring gifts. 4) Of the one who prays. 5) Lit. throw away the dead reptile, (only) then will the immersion become effective. i.e. one who has sinned and confesses his sin but does not repent, may be compared to a man holding a dead reptile in his hand while immersing himself in all the waters of the world, which is of no avail. v. Taan. 16a. 7) Lit. like clay. *\$) v. p. 7, notes 7-8.

¹⁾ v. p. יד, note 3. 2) v. Davidson's "אוצר השירה והפיוט". *) v. p. יד, note 3. 3)

THE THIRTEEN ATTRIBUTES

God, Sovereign who sits on a throne of mercy, acting with unbounded grace, forgiving the sins of Your people, one by one, as each comes before You, generously forgiving sinners and pardoning transgressors, acting charitably with every living thing: do not repay them for their misdeeds.

God, You taught us how to recite the Thirteen Attributes of Your name; remember the promise implied in these Thirteen Attributes, which You first revealed to Moses, the humble one, as it is written: God descended in a cloud and stood beside him, and he called the name Adonal:

And Adonai passed before him and called:

ADONAI, ADONAI, God, merciful and compassionate, patient, abounding in love and faithfulness, assuring love for thousands of generations, forgiving iniquity, transgression, and sin, and granting pardon.

Adonai, Adonai, El raḥum v'hannun, erekh appayim v'rav ḥesed ve-emet. Notzeir ḥesed la-alafim, nosei avon va-fesha v'hatta ah v'nakkeih.

Forgive our transgressions and our sins; claim us for Your own.

Some customarily strike their heart when asking God to forgive and pardon: Forgive us, our creator, for we have sinned; pardon us, our Sovereign, for we have transgressed—for You, ADONAI, are kind and forgiving; You act green outly to all who call on You.

אַל, מֶלֶךּ יוֹשֵׁב עַל כִּפֵּא רַחֲמִים, מִרְנַהֵג בַּחֲסִידוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַשָּׁאִים, וּסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כְּל־ בָּשָׂר וַרְוּחַ, לֹא כִרַעַתִם תִּגִמוֹל.

אַל, הוֹרֵיתָ לֶנוּ לוֹמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכַר־לֵנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכַר־לֵנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדְעְתָּ לֶעַנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וַיֵּרֶד יהוה בֶּעָנָן, וַיִּתְיַצֵּב עִמוֹ שָׁם, וַיִּקְרַא בִשָׁם יהוה.

וַיַּעֲבֹר יהוה עַל־פָּנַיוֹ וַיִּקְרָא:

יהוה יהוה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב־חֶטֶד וֶאֶמֶת. נֹצֵר חֶטֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַשָּאָה, וְנַקֵּה.

ּוְסֶלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחֲשָׁאתֵנוּ וּנְחַלְתַנוּ.

Some customarily strike their heart when asking God to forgive and pardon:

סְלַח לֶנוּ אָבִינוּ כִּי חָטֶאנוּ, מְחַל לֵנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פָּשֶׁעְנוּ, כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךּ. The following verses till "Forsake us not when our strength fails" are chanted by the Reader and repeated by the Congregation.

A PRAYER

Hear our voice, O Lord our God; spare us and have compassion upon us; and accept our prayer in mercy and favour. Restore us to thee, O Lord, that we may be restored! Renew our days as of old. Cast us not away from thy presence, and take not thy holy spirit from us. Do not cast us off in the time of old age; forsake us not when our strength fails. Do not forsake us, O Lord! O our God, be not far from us. Show us a sign of thy favour, that our adversaries may see it and be ashamed; because thou, O Lord, hast helped us and comforted us. Give ear to our words O Lord, consider our meditation. Let the words of our mouth and the meditation of our heart be acceptable before thee, O Lord, our Rock and our Redeemer. For thee, O Lord, do we wait, it is thou, O Lord, our God, who wilt answer.

Our God and God of our fathers

Let our prayer come before thee, and hide not thyself from our supplication, for we are neither insolent nor obstinate to say before thee, "O Lord our God and God of our Fathers, we are righteous and have not sinned!" Indeed, we (and our fathers) have sinned.

It is customary to beat gently on the left side of the chest after each word from "We have trespassed" till "we have led others astray."

We have trespassed, we have dealt treacherously, we have robbed, we have spoken slander. We have acted perversely, we have wrought wickedness, we have acted presumptuously, we have done violence, we have framed lies. We have counselled evil, we have spoken falsely, we have scoffed, we have revolted, we have provoked, we have rebelled, we have committed iniquity, we have transgressed, we have oppressed, we have been obstinate. We have acted wickedly, we have corrupted, we have committed abomination, we have gone astray, we have led others astray. Reader: We have turned away from thy good precepts and laws, and it has not profited us. Yet thou art just in all that has come upon us; for thou has dealt faithfully, but we have acted wickedly.

The following verses till הככלות כחנו אל מעזבנרי are chanted by the Reader and repeated by the Congregation.

תִפִּלָּה.

י שְׁמַע קּוֹלֵנוּ יִיָּ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עְּלֵינוּ. וְקַבֵּל בּים. זְבַבְּרֹוּ יִיְ אֲלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עְלֵינוּ. וְקַבֵּל בּים. בּבְרָחַמִים וּבְּרָצוֹן אֶת־תְּפִלְּתֵנוּ: חֲשִׁלִיכֵנוּ מִלְפְנֵיְה, וְרְוּם לְּדְשִׁךְּ בּים. בּיבְלוֹת כּתְנוּ בּקְרָם: בּאַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְפְנֵיְה, וְרְוּם לְדְשִׁךְ בּים. בּיבֹּים אֵל־תִּבְּוֹנוּ בְּעָת וְקְנָה, כִּכְלוֹת כּתְנוּ בּים. בֹּים אַל־תַּבְּוֹבְנוּ יִיָּ. אֲלֹהִינוּ, אֵל־תִּיְחַק מִמֶּנוּ: בּאַל־תַּעַוְבֵנוּ יִיָּ. אֱלֹהִינוּ וְנִרְשׁוּ. כִּי־אַתְּה בּיבּאָתְינוּ וְנִחְמְתְנוּ וְנִחַמְתְּנוּ וְנִחַמְתְנוּ בֹי בְּאַמְרִינוּ הַאָּזִינְה וְיִי, בִּינְה הָגִינְנוּ: בּיבּירְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְּנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְבִּבְּנוּ וְנְחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְבִּנוּ וְנִחְמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחְיִבְּנוּ וְנְחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחַמְתְנוּ וְנִחְלְנוּ וְבָּנוּ לְבְּנֵיְה. זִיְ צוֹרְנוּ וְנִחְלְנוּ וְיִבּנוּ וְנְתְּנְנִיוֹן לְבֵּנוּ לְפְנֵיְה. יִיְ צוֹרְנוּ וְנִיתְּנוּ וְיִם בְּיִנוּ וְיִבְּבְּנוּ וְנִחְלְנוּ וְיִבּיוֹן לְבֵּנוּ לְפְנֵיְה. בִּיְבּוֹן בְּיִבּנוּ לְנְבְּנִיּ הְיִנוּ מְלָבְנִין לְבֵּנוּ לְפְנֵיְה. בּיבִיךְן דְּיִּ הּוֹחְלְנוּ, אַתְּה תַעְנִנְּ וּנִיתְ בִּבְּוֹי בְיִבְּיוֹן לְבֵּנוּ לְפְנֵיְה. בּיבּיךְךְּיְּיְ בִּי הוֹחָלְנוּ, אַתְּה תַעְנֵנְה אַלְנִין בּי הּוֹחָלְנוּ בְּיִבְּיִי הּוֹחְלְנוּ בִּי הּוֹחְלְנוּ בְּיִבּיוֹים בְּבִּיּלְיוֹיִים בּיִים בּיִים בּּבּים בּיִים בּיּים בּיּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִים בּיִּים בְּיִים בּיִּים בּיִים בּיִבּים בְּיִבּים בּיִים בּיּים בּיּים בּיּים בּיוֹים בּיּבּים בְיּבְּיּבּים בּיּים בְּיִבּים בְּיִים בּּיתְנִים בּיּים בּיּבּים בְּיִים בּיּבּים בְּיִים בְּיִבּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיוֹים בְּיִים בּייִים בּיּים בּיּים בְּיִים בְּיִים בּיוֹים בּיּבְּיִים בְּיִים בּיּים בּיּים בּיּים בְּיוֹים בּנְישְּבְּיוֹם בּיּים בּיים בּיבּיים בּיים בּיּים בּיים בּיּבְים בּיוֹם בּייִים בּיּים בְּיִים בְּיִים בּיִּים בְּיִים בְּיִים בּיּים בּיּים בּיים בּיבּ

נּאֱלֹהְינוּ וַאלֹהֵי אֲבּוֹתְינוּ

תָּבֹא ְלְפָּנֶיף תְּפָּלֶתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְּחַנְּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזִּי פָּנִים וּקְשֵׁי עְּרֶף, לוֹמֵר לְפָנֵיף יִיָ אֶלֹחֵינוּ וִאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ, אַבְל אֲנְחְנוּ (וְאַבוֹתִינוּ) חָטָאנוּ : אֲבָל אֲנְחְנוּ (וְאַבוֹתִינוּ) חָטָאנוּ :

לנו בעלינו. בְּגְרָנוּ. הָּשְׁעָנוּ. הָּבְּיְרֵנּוּ עָקְינוּ. הָאָרְנוּ. הְאָיְנוּ. הְאָיְנוּ. הְאָיְנוּ. הְאָיְנוּ. הְאָיִנוּ לְנוּ. הְבִּיְרֵנּוּ לְנִיּ. הְבִּיְרֵנּוּ לְבִיּ. הָאָיְנוּ. הְבִּיְרֵנּוּ לְבִיּ. הָאָיְנוּ. הְבִּיְרֵנּוּ לְבִיּנּוּ לְבִיּוּ. לְצְנוּ. הְלְבְּיִנּוּ לְנִיּ בְּבְיְרֵנּ הְבִּיְרֵנּוּ. לְבְיִנּוּ לְנִינּ. הְבְּיְרֵנּוּ. לְבְיִנּוּ לְנִירָוּ. הְאָיְנִוּ. הְשְׁעְנוּ. בְּבְיְרֵנּוּ. הְאָיְנוּ. הְשִׁיְנוּ. הְאָיְנוּ. הְאָיְנוּוּ. הִאְיְנוּוּ. הְיִשְׁעְנוּי. הַבְּיִבְּיִנּוּ לְנִייִנּוּ בְּיִינוּ בְּיִבְּיִנוּ בְּיִבְּיִנְוּ בְּיִבְּיִנְוּ בְּבִייִם, וְלֹא שְׁוְהֹ לְנוּי: וְאַהָּה צַּיִיק עַל בּל בּלּרַבָּא עַלְינוּ. כִּי־אָמֶת עַשִּיתָ, וַאַנְחְנוּ הְרְשָּעְנוּיִנּוּ. כִּי־אָמֶת עַשִּיתָ, וַאַנְחְנוּ הְרְשָּעְנוּיִי

¹ We did not appreciate his good judgments.

¹⁾ This prayer was probably compiled in the 16th century, as it is not found in the early copies of the Selichot. 2) v. p. יד, note 3. 3) According to the פתלישים, this 'Selichah' was already recited during the Talmudic period. In Yoma, 87b אמרוו ואשר הא באל הארונו והארי הא באל הארונו הארונו והארי הא באל הארונו האר

A SUPPLICATION

10 Guardian of Israel, guard the remnant of Israel, and let not Israel perish, who say, "Hear, O Israel."

O Guardian of a unique people, guard the remnant of a unique people, and let not a unique people perish, who proclaim the unity of thy name, saying, "The Lord our God, the Lord is One."

O Guardian of a holy people, guard the remnant of a holy people, and let not a holy people perish, who thrice repeat the three-fold sanctification to the Holy One.

O thou who art propitiated by prayers for mercy, and conciliated by supplications, be thou propitious and conciliated to an afflicted generation; for there is none to help.2

Our Father, Our King, be gracious to us and answer us, for we have no (good) deeds of our own; deal charitably and kindly with us and save us.

³ As for us, we know not what to do, but our eyes are upon thee. Remember, O Lord, thy mercies and thy kindnesses, for they have been from of old. Let thy kindness, O Lord, be upon us, according even as we hope for thee. Remember not against us our former iniquities; let thy compassions come speedily to meet us; for we are brought very low. Be gracious to us, O Lord, be gracious to us; for we are exceedingly sated with contempt. In wrath remember to be merciful. For he knows our nature; 4 he remembers that we are dust. Reader: Help us, O God of our salvation, for the sake of thy glorious name; and deliver us, and grant atonement for our sins, for thy name's sake.

The Reader says Kaddish

Magnified and sanctified be his great name! [Cong.: "Amen"] in the world which he has created according to his will; and may he establish his kingdom during your life and during your days, and during the life of all the house of Israel, speedily and at a near time; and say, Cong. & Reader: "Amen! May his great name be blessed for ever and to all eternity."

Reader: Blessed and praised, glorified, exalted and extolled, honoured, adored and lauded be the name of the Holy One! Cong. & Reader: "Blessed be he" beyond all blessings and hymns, praises and consolations which are uttered in the world; and say, Cong. & Reader: "Amen."

Cong.: Accept our prayer in mercy and in favour.

Reader: May the prayers and supplications of all Israel be accepted by their Father who is in heaven; and say, Cong. & Reader: "Amen."

Cong.: Let the name of the Lord be blessed, from this time forth and for

Reader: May there be abundant peace from heaven, and (a good) life for us and for all Israel; and say, Cong. & Reader: "Amen."

Cong.: My help is from the Lord, who made heaven and earth.

Reader: He who makes peace in his high places, may he make peace for us and for all Israel; and say, Cong. & Reader: "Amen."

When Selichot are said at midnight, conclude with "It is our duty" p. 399

סליחות ליום ראשוז

תחנה

י שוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמֹר שְאַרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל־יֹאבַד

שומר גוי אחד. שמר שארית עם אחד. ואל־יאבר גוי אחד. המיחדים שמף,

שוֹמֵר גוֹי קַדוֹשׁ. שָמר שָאַרִית עַם קַדוֹשׁ. וְאַל־יֹאבַד גוֹי קַדוֹשׁ. הַמְשַׁלְשִׁים בַשַּׁלשׁ קַּרָשׁוֹת לַקַרוֹשׁ:

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים ומִתְפַּיֵס בִּתַחֲנוּנִים, הִתְרַצֵּה וְהִתְפַּיֵס לְדוֹר עַנִי, כִּי־אֵין עחֵר: 2 אַבִינוּ מַלְכַנוּ, חָנַנוּ וַעֲנַנוּ, כִּי־אַין בְּנוּ מַעֲשִׁים. עֲשֵׂה עָמֵנוּ צָדָלָה וָחֶסֶּד

4 By Amittai (780-850). ע"י [אמתי] ואַנְחִנוּ לֹא נַדַע מַה־נַצַשָּׁה, כִּי עָלֶיךְ עֵינְינוּ: וְכֹר רַחֲמִיךְּ יִי II Chron. וַחַסָּדֵיךּ , כִּי מֵעוֹלֶם הַמָּה : יְהִי־חַסְדְּךּ יְיָ עָלְינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחְלְנוּ לֶךְ : אַל תּוְכֶּר־לְנוּ צֵוֹנת רָאשׁנִים, מַהַר יְקַדְּקוּנוּ רַחֲמֶידְ, כִּי דַלְּוֹנּ מָאֹד: חַנֵּנוּ יִי חַנַּנוּ, כִּי־רַב שַּבְענוּ בוּו: בִּרְגֵוֹ רַחַם תִּוֹכּוֹר: כִּי־הוּא יַדע Hab. 3.2 יצְרָנוּ, זָכוּר פִּי־עָפָּר אַנִחָנוּ Reader. : אַנְחָנוּ אַלהי יִשְׁעַנוּ, עַל־דְּבֵּר 6. 79.9 בָּבוֹד שָׁמֶךּ. הַצִּילַנוּ, כַפַּר עַל־חָטֹאתִינוּ, לְמַעַן שְׁמַךּ:

יְתַבַּדל הַיִּקְדָשׁ שִׁמֵה רַבָּא, Cong.l אָמֵף בְּעֶלְמָא דִּי־בְּרָא כִּרעוּחַה. Reader. וַנְמֶלִידְ מֵלְכוּתָה בָּחַיֵּכוֹן וּבִיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דִּי־כָּל־בֵּית וִשְּׂרָאֵל, בַּצַּנַלָא וּבוּמַן אָמֵן, יָהָא שְׁמַה רַבָּא מְבֶרַךּ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא. Cong. & Reader. קריב, וָאָמָרוּ יִתְבֶּרֶךְ וְיִשְׁתַּבֶּח, וְיִתְפָּאֵר וִיִתְרֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא, וְיִתְהַדֵּר וְיִתְעֵּלָה וִיְתְהַלֹּל, Reader. בְּרִיךָ הוּא, לְעַלָּא מְן־כָּל־בִּרְכַתְא Cong. & Reader. אָמֶן Cong. & Reader. וְאָמְרוּ, הָשִׁבְּחָנא, דִּי־אַמִירָן בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ בּבֶל בְּרָחַמִים וּבָרָצוֹן אָת הִפְּלָתְנוּ: Cong.

תַּתְקַבֵּל צִלוֹתְהוֹן וּבֶעוּתָהוֹן דִּי־כָּל־יִשְׂרָאֵל, קַּדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמַיָּא, Reader. : 기가 Cong. & Reader. 위기가지

יהי שַׁם יָ מְבֹרָך מֵעָתָה וְעַד עוֹלָם: Cong.

יָהָא שְׁלָמָא רַבָּא מְן־שְׁמֵיָּא, וְחַיִּים (טוֹבִים) עַלֵיעּ וְעַל־כַּל־יִשְׁרַאַל, Reader. : ነውል Cong. & Reader. ነገውዘገ

יי עשה שמים נארץ: עורי מעם Cong.

עשה שַׁלוֹם בָּמָרוֹמֵיו, הוּא יַעַשַּׂה שַׁלוֹם, עַלַינוּ וַעַל־כַּל־יִשְּׁרָאַל, Reader.

: אָמֵן Cong. & Reader. אָמָן:

When Selichot are said at midnight, conclude with "עלינו p. שצט p. שצט p. שצט

¹⁾ These beautiful lines are a plea for the love and mercy of God, that Israel who proclaims the unity and holiness of God throughout the ages, be saved from destruction, as Israel has no other helper. v. H. Siddur, p. 185.

2) cf. prayer on p. 8. 3) Originally, this prayer was read by the Congregation in response to the previous paragraph, "O Guardian of Israel," "closing the "Supplication" v. H. Siddur, p. 187. 4) Lit. our frame.

¹⁾ According to Frumkin these verses were first found in a MS. written in 1245, incorporated in the Selichot for the 10th Tevet. v. Seder Rav Amram, vol. 1, p. 300. (F. Ed). Since then it was said on Fast Days; it was only in latter years that it was incorporated in the daily Service. 2) Rabbi Akiva used to say this on Fast Days. v. Taan. 25b. 3) In Rav Amram's Siddur, the uttering of a prayer whilst falling on one's face (in a sitting position) followed this prayer. 4) v. Appendix No. 2